

Pappas lilla Hanna helsar så mycket jag vänder *just* hufvudet och får ett *** *lilla* *gubben*.

268 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 3.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors d. 3 Juli.

10

Lilla, Söta, ömt älskade min Gumma!

Jag skrifver dessa några rader för att icke försumma dagens post. Och mitt hjerta lider icke att länge vara ifrån Eder, med ett kärlekens ord, såsom mina tankar stundligen återvända till mitt hem, till den enda vrå på jorden, der jag kan vänta annat än ofred och, hvad bittert är. Gud låte allt hos Er vara väl! Jag har <k>nappt en bön för något annat till Honom, till hvilken mitt hjerta äfven i denna stund rördt och ödmjukt suckar.

Min resa gick långsamt för den sjuka fotens skuld, som på första dagen isynnerhet svullnade starkare än nånsin förr och värkte så, att jag tidigare på aftonen måste stadna i Jockas. Genom fotbad den qvällen och flera gånger om Onsdagen blef den så mycket bättre, att jag natten mot Thursdagen hvilade blott fyra timmar och kom så om aftonen till Borgå. Der träffade jag Borenius med Fru och hos dem både Emma, och Augusta, pratade ett par timmar och kom hit Fredags eftermiddag. Nervanders äro de enda, jag ännu träffat och kan således helsa från Augusta. Det roar Dig säkert veta, att hon af Magistrarne fått ett mycket vackert emaljeradt guldur med ked. I middag är jag tillsamman med Ehrströms och i eftermiddag far jag till Bothby, der Tengströms vistas öfver sommarn. Härifrån resa vi först måndagsmorgon.

20

30

Mycket längtar jag till Riga för Ditt brefs skuld, älskade maka lilla. Skrif sedan med Thursdagsposten den 8 Juli ett brev och den 15 Juli ett annat, båda till Hamburg. Adressen blir:

Franco
Dem Herrn D:r J. V. Snellman
Poste restante Hamburg
via St. Petersburg.

40

Jag fruktar blott, att Dina resor hindra brefskrifningen. Men låt icke så ske utan mins, hvad jag bad, att Du helst skrifver några rader. Ju flera dock, desto kärleksfullare mot mig. Intet, hvad Er angår, Dig och barnet lilla, och Calle, är mig likgiltigt. Berätta blott om alla småsaker; de äro för mig stora, för min innerliga saknad en tröst, emedan jag då mera får lefva med Er och följa med Er dag från dag.

Ännu skrifver jag väl härifrån, antingen med Hyvärinen eller med Måndags post. Om Du icke rest med Kellgrens, när detta kommer, så tag med Dig Din gamla blåa kappa. I regn eller på qvällsresa behöfves den väl både för Dig och lillan. Har Du rest utan den, så låt den med någon lägenhet sändas Dig till af Mina. Calle får sig benkläder, som han behöfver, af mina gamla, antingen de rutiga ylle eller hamptygsplagen, som hänga i skåpet. Till hösten kan han äfven få en helt kort rock, sådan som jagtrockarne brukas, af min gamla bonjour. Nu lär han väl behöfva en hvardagsblus till af starkt sommartyg. Påminn

50

honom att smörja stöflarne, att de icke förfaras, och i höst, att han hänger sina strumpor att torka, för att ej lägga grund till den lungsot, han eljest har i arf. Var också Söta, lilla älskade min försigtig med Lillan isynnerhet om hon får tandplågor. Fråga Thuring, om det behöfs, men medicinera ej efter andras råd. Tag med Dig Calles karta och visa honom hvilka vägar vi resa. Jag skall skicka Dig små beskrifningar från hvarje land.

Besök hafva hindrat mig och brevet blir kortare än ämnadt. Adjö älskade min goda lilla maka. Jag saknar Dig med tårar och saknar vårt lilla barn. Herren Gud vårde Eder, mina enda, mina älskade! Adjö, adjö.

Din öma Snellman.

269 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 3.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

20

Kuopio den 3 Juli.

Min egen älskade Make!

Det är så tyst och fridfullt, jag sitter vid lilla Hannas vagga, och hör hennes sakta snarkande, hon ler ibland, ack hvad det är ljuft att ega et sådant litet kräk, men tro alldig att jag hålle af henne, för att hon är söt ja äfven vacker, nej, utan därför att hon är mitt barn och jag hoppas att hon med Guds hjälp och mitt bemödande skall blifva et snällt och fromt barn, sina Föräldrars glädje, och då måste du äfven i henne hålla af mig. Jag har rysligt ledsamt, men du måste ej heller hafva allt för roligt, du grubblar väl jämt på huru det är med oss och lilla Hanna men tro Gode Äskade att jag gör mitt bästa äfven om nätterna, hon har varit så snäll, äfven sovit till klockan nie om morgnarna.

Mitt sista bref som var skrivit den första Juli skickade jag till Posten klockan et, men då just hade revalska posten afgott, jag blef mycket ledsen, ty jag förestälde mig din gläje, (att få veta af oss) förbytt till ledsnad på mig, din första tanke hade säkert varit, att jag vore så likgiltig, men tro ej sådant om mig. Ty ingenting i verlden kunde ärsätta dig. Men mitt fel var det ju ej denna gång, utan Magister Melanders som sade mig att jag vid den tiden skulle afskicka mitt bref, men till all lycka tröstade mig Lojander dermed att du nog skulle få det, när det gick öfver Petersburg. Här är just ett bud från Kellgren, som ber att vi nödvändigt borde koma till sågen, och jag har ändå lust att fara efter mycket betänkande, efter de äro så goda ock vill se oss, vi koma att resa öfver Kinahmi backarna och jag är litet rädd för lilli, men Apothekar Kellgren är mycket rädd i backar, så att Josephine försäkrade mig att vi skulle få gå öfver dem, i mårgon resa vi.

I tisdag väntar jag bref af dig, jag skall bestyra om att brevet kommer till Hjelmans. Calle har varit snell, om honom behöfver du ej bekymra dig, jag har gjort som du önskade han sofver i Mag. Mellande rum som först i dag flyttar hit. Jag måste nu straxt gå för att bestyra om ensittzig schäs, ty nu är det morgon, i går började jag brevet. Lilla Hanna är vaken ock helsar sin Pappa med en kyss på brevet som du nog skall se märke efter En liten blomma skicka vi dig som betyder Glöm ej oss.